

خوانش شمایل شناسانه قالی تصویری کلیمی موزه «beth tzedek»^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۰/۱۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۱/۲۴

آزاده یعقوب زاده^۲

مهدی محمدزاده^۳

چکیده

قالی‌های کلیمی گروهی از قالی‌های تصویری قاجاری هستند که محصول تلفیق نقوش مذهبی آیین یهود با طرح‌های قالی بافی دوران خویش‌اند. این پژوهش با بهره‌گیری از روش تحلیل و تفسیر شمایل شناسانه یک نمونه قالیچه کلیمی را از نظر ساختاری و مضمونی، بررسی و عوامل اثرگذار بر انتخاب موضوع و جهان‌بینی خلق آن را تحلیل کرده است. در این مقاله پس از بیان پیشینه تاریخی موضوع و گذر از دو مرحله توصیف و تحلیل، در مرحله سوم به تفسیر همه‌جانبه تصاویر توجه شده است. پرسش اصلی پژوهش این است که هنرمندان یا حامیان یهودی تبار تا کجا و چه اندازه از باورهای دینی و قومی و سرگذشت تاریخی خود در آفرینش آثار هنری بهره برده‌اند و کدام انگیزه و دغدغه ایشان را به خلق آثاری این چنین با مضامین دینی و قومیتی یهود واداشته و آثاری از این دست در تاریخ هنر به چه منظور خلق شده‌اند. نتایج پژوهش، حاکی از این است که شکل ظاهری نقوش قالی بر اساس متون و باور آیین یهود ترسیم و رمزگذاری و متناسب با موازین تصویرگری قاجار تطبیق یا تغییر داده شده‌اند. با توجه به منع صریح شمایل‌نگاری در آیین یهود در و رای فرم ظاهری، معانی نمادینی نهفته است که تحولات تاریخی و باورهای فرهنگی و ساختاری و بازتاب آنها بر خلق اثر مؤثر بوده است. شمایل‌ها همچون یک متن دینی، مفاهیم والای دینی را به پیروان خود منتقل می‌کند، از این منظر قالی مذکور، نمونه‌ای از شمایل دینی به شمار می‌آید که بر اساس روایت‌های منقوش و نشانه‌های دینی موجود به احتمال زیاد به نیت پرده طاق مقدس، در جهت اهداف یادمانی و تعلیمی تولید شده است.

کلیدواژه‌ها: دوره قاجار، شمایل‌شناسی، اروین پانوفسکی، قالی تصویری کلیمی.

1-DOI:10.22051/JJH.2022.39049.1740

۲-استادیار دانشکده فرش، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، تبریز، ایران، نویسنده مسئول. a.yaghoobzadeh@tabriziau.ac.ir

۳-مهدی محمدزاده، استاد دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، تبریز، ایران. m.mohammadzadeh@tabriziau.ac.ir

قالی‌های تصویری دوره قاجار بازنمای دوره‌ای از تاریخ هنر پرارزش ایران است. نقوش متنوع با موضوعات مختلف تاریخی، حماسی، شاهانه و ادبی و عاشقانه یا داستانی و مهم‌تر از همه دینی و مذهبی این قالی‌ها، تحول عظیمی در هنر دوره قاجار محسوب می‌شوند. نکته با اهمیت در این میان ظهور نمونه‌های انگشت‌شماری از قالی‌های تصویری با موضوعات آیین یهودی یا امضای تجار یهودی است که به قالی‌های کلیمی معروف هستند. این قالیچه‌ها محصول تلفیق نقوش مذهبی آیین یهود با طرح‌ها و نقوش اصیل قالی ایرانی هستند. مقاله حاضر در نظر دارد با بهره‌گیری از روش مطالعاتی شمایل‌شناسی یک نمونه از این قالی‌ها را بررسی کند. قالی مدنظر در سال ۱۲۶۹ شمسی (۱۸۹۰ م) در کاشان بافته شده و امروزه در موزه «beth tzedek» تورنتو نگهداری می‌شود. دلیل انتخاب این نمونه منحصر به فرد بودن و حضور نمادها و نشانه‌های آیین یهود در کنار عناصر طرح و نقش قالی است.

شمایل‌شناسی (آیکونولوژی) رویکرد نظری مهمی در حیطه هنر و روش‌شناختی است که آثار هنری را از ورای زمینه‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی هر دوره بازگو و اثر هنری را به‌عنوان سندی از یک دوره تاریخی معرفی و در نهایت دستیابی به محتوای معنایی اثر را ممکن می‌کند؛ از این رو پژوهش حاضر به‌صورت کیفی و از طریق تجزیه و تحلیل به‌صورت تحلیلی توصیفی و با گردآوری داده‌ها می‌کوشد با تکیه بر رویکرد پانوفسکی به تفسیری متفاوت از قالیچه تصویری مدنظر دست یابد.

مسئله اصلی پژوهش این است که رویکرد شمایل‌شناسی اروین پانوفسکی در شناخت معنای اثر و عوامل شکل‌گیری قالیچه‌های کلیمی مذکور تا چه حد می‌تواند راهگشا باشد و هنرمندان یا حامیان یهودی تبار تا کجا و چه اندازه از باورهای دینی و قومی و سرگذشت تاریخی خود در آفرینش آثار هنری بهره برده و کدام انگیزه و دغدغه‌ای ایشان را به خلق آثاری این‌چنین با مضامین دینی و قومیتی یهود واداشته و آثاری از این دست در تاریخ هنر به چه منظور خلق شده‌اند.

جهت نیل به این مقصود پس از توجه به بستر تاریخی و اجتماعی با تکیه بر مراحل توصیف، تحلیل و تفسیر، قالیچه کلیمی «beth tzedek» ارزیابی می‌شود. دستیابی به این رویکرد و مطالعات شمایل‌شناسانه این امکان را فراهم می‌کند که با استفاده از خوانش دوگانه دین و هنر و تأثیر آنها بر نقوش قالیچه تصویری کلیمی، بستر مناسبی را برای مطالعات تاریخ هنر قالی‌بافی دوره قاجار فراهم آورد.

رویکرد شمایل‌شناسی به‌عنوان یک رویکرد مطالعات تصویری که سابقه آن به عصر رنسانس باز می‌گردد، به‌مثابه یک رویکرد مطالعات تصویری می‌تواند زوایای پنهان تصویری در هنرهای مختلف را آشکار کند. در این روش تحلیل، برای رسیدن به معناهای اثر هنری باید حرکتی از سطح اثر به عمق آن داشت؛ این مسیر از شرح عناصر تجسمی اثر آغاز و به تفسیر و در نهایت توضیح اثر هنری می‌رسد. قالی تصویری نیز به‌عنوان هنری شکل‌نما از این نظر دارای ارزش‌های زیبایی‌شناسی است. با توجه به اهمیت قالی‌های تصویری به‌عنوان بخش مهمی از قالی‌های قاجار، پژوهش‌های بسیاری از منظر رویکردها و چارچوب‌های نظری متفاوت بر این دست‌بافته‌ها انجام شده است. قالی‌های کلیمی (یهودی) یکی از حوزه‌های کمتر شناخته‌شده هنر جهان است. آنتون فلتون (Anton Felton) مجموعه‌دار انگلیسی از جمله افرادی است که از سال ۱۹۶۲ میلادی بعد از مشاهده قالی تصویری «سلیمان و بلقیس» که در کاشان در سال ۱۸۵۰ میلادی تولید شده بود، این نوع از قالی‌ها را مطالعه کرد. فلتون برای نخستین بار در کتاب قالی‌های یهودی به این قالی‌ها اشاره کرده است که دو مقاله به صورت چکیده‌ای از آن به قلم فلتون در شماره‌هایی از مجله قالی ایران، شماره‌های ۴۱ و ۴۲، به چاپ رسیده است. ثریا پاستور در نشریه انجمن کلیمیان ایران در مقاله‌ای با عنوان «نقش یهودیان در هنر و اقتصاد فرش ایران» (۱۳۸۵) اشاراتی تاریخی را از فعالیت تجار و بافندگان یهودی در زمینه ترقی و ارتقا این هنر-صنعت ارائه کرده است. نیکوئی و مظاهری در مقاله «مطالعه تطبیقی نقش سیاست در دوسده ایران و فلسطین اشغالی» (۱۳۹۵) با بیان اشاراتی تاریخی به هنر قالی‌بافی در بین کلیمیان ایران، به نقش سیاست در بروز و ظهور نمادها و نشانه‌ها در هنر قالی‌بافی ایشان طی سده‌های اخیر توجه کرده است. قملاقی و دیگران در مقاله «تحلیل گفتمانی تأثیرات فرهنگ دینی در فرش اهدایی ناصرالدین شاه به پزشک یهودی دربار ایران» (۱۳۹۸) با استفاده از تحلیل گفتمان، این نمادها و نقوش و مفاهیم دین یهود در قالی را تفسیر کرده است. با توجه به موارد ذکرشده، محققان با مطالعه منابع موجود و بهره‌گیری از چارچوب نظری شمایل‌شناسی اروین پانوفسکی به خوانش نمونه قالی کلیمی با بهره‌گیری از مراحل سه‌گانه این رویکرد پرداخته‌اند.

مبانی نظری پژوهش

شمایل‌نگاری^۱ و شمایل‌شناسی^۲:

شمایل‌نگاری و شمایل‌شناسی از جمله رویکردهای مطالعات تصویر به شمار می‌روند که هر چند سابقه آن به دوران رنسانس باز می‌گردد، اما به‌عنوان یک گرایش مدون مطالعاتی در زمینه هنر آغاز آن را از ابتدای قرن بیستم و مکتب واربورگ می‌توان دانست. اروین پانوفسکی نظریه‌پرداز هنر در حوزه تصویر، اقدام به تدقیقِ دو روش شمایل‌نگاری و شمایل‌شناسی برای آثار تصویری شکل‌نما کرده است. این مسیر از شرح عناصر تجسمی اثر آغاز و به تفسیر و در نهایت توضیح اثر هنری می‌رسد. پانوفسکی، شمایل‌نگاری را شاخه‌ای از تاریخ هنر برمی‌شمرد که به مضمون و معنای اثر هنری به‌عنوان نقطه مقابل فرم می‌پردازد: Panofsky, (2009).

در مواجهه با آثار هنری معمولاً این پرسش مطرح می‌شود که «موضوع یا محتوای این اثر هنری چیست؟» شمایل‌نگاری در مقام یکی از حوزه‌های مطالعاتی تاریخ هنر در صدد پاسخ‌گویی به این پرسش رایج است. از این حیث شمایل‌نگاری حوزه‌ای از تاریخ هنر است که به موضوعات تجسمی و معنا و محتوای آن می‌پردازد.

در مطالعات شمایل‌نگارانه محققان در صدد مواجهه با واقعیت ابژکتیو (عینیت‌گرایانه) اثر و مشخص کردن این نکته هستند که چه چیزی در اثر هنری ترسیم شده است. همچنین آنان به دنبال مشخص کردن منابع باواسطه و بی‌واسطه (هم منابع ادبی و هم تجسمی) مورد استفاده هنرمند هستند (نصری، ۱۳۹۱: ۹). در شمایل‌شناسی، هر عنصر بصری در رابطه مستقیم با ریشه‌های فرهنگی، اجتماعی، ملی و غیره مربوط به اثر هنری و خالق اثر در زمان خلق اثر در نظر گرفته می‌شود. از این رو شمایل‌شناسی در مواجهه با آثار هنری به طرح این پرسش می‌پردازد که «چرا این اثر خلق شده است؟» یا به عبارت دقیق‌تر، چرا این اثر بدین نحو خلق شده است؟ این مرتبه از مطالعه آثار هنری را می‌توان شاخه‌ای از تاریخ فرهنگی دانست که در بردارنده پس‌زمینه تاریخی، اجتماعی و فرهنگی موضوعات و بن‌مایه‌های هنرهای تجسمی است (همان).

پانوفسکی می‌گوید: «در این موضع با جهان‌بینی آن دوران مواجه می‌شویم» (Panofsky, 1955: 38).

بر اساس نظریات اروین پانوفسکی، یک اثر هنری در سه مرحله مورد بررسی شمایل‌شناسانه قرار می‌گیرد:

مرحله نخست: «توصیف پیشا-شمایل‌نگارانه»^۳

در این مرحله این مسئله بیان می‌شود که هنگام مواجهه با اثر هنری تنها می‌توان اثر را توصیف کرد، صرف‌نظر از اینکه علمی نسبت به آثار هنری داشته یا نداشته باشیم. این مرحله به دو بخش تقسیم می‌شود: ۱. معنای ناظر به واقع یا عینی^۴ توصیف اثرها از احساس؛ ۲. معنای بیانی^۵ بیان احساسات و عواطفی که در اثر وجود دارد.

مرحله دوم: «تحلیل شمایل‌نگارانه»^۶

در این مرحله از معنا، فیگورها و وقایع برخلاف مرحله نخست، معنای خودشان را مستقیماً و به نحوی بی‌واسطه آشکار نمی‌کنند. از این لحاظ معنای تصویر به مدد تجارب معمول ما یا در نظر گرفتن صورت‌باز نمودی آنها کشف نمی‌شود، بلکه از طریق فهم قراردادهای معنایی یک سنت آشکار می‌شود (همان: ۱۳)؛ از این رو برای درک و دریافت اثر نیاز به قراردادهای تصویری و غیرتصویری است. این سطح به دانش فرهنگی مخاطب ارتباط دارد. از آنجایی که موضوعات متعلق به یک دوره تاریخی مشخص لزوماً بدیهی و واضح نیستند، برای پی بردن به آنها باید با تاریخ، ادبیات و هنر آن دوره آشنا بود. پانوفسکی بر آن است که هنرمند در این مرحله به نحو عامدانه از سمبل‌ها و تمثیل‌ها استفاده می‌کند؛ بنابراین مرحله دوم در بردارنده رمز‌گشایی از تصاویر در چارچوب معنای هنرمندانه است و یکی از روش‌هایی که می‌توانیم به نیت مؤلف نزدیک شویم آشنایی با ادبیات موضوع یا جنبه روایی اثر است.

مرحله سوم: «تفسیر شمایل‌شناسانه»^۷

پانوفسکی مرحله سوم را در حکم بالاترین مرحله دانسته و بر این باور بود که تصاویر در بررسی شمایل‌شناسانه ارزش سمبولیک بالاتری برخوردارند. این مرحله شامل معنا و محتوای باطنی و درونی اثر است. در این مرحله معنایی از اثر و کلیتی فرهنگی که اثر در آن خلق شده ساخته می‌شود. در این مرحله تصاویر «نشانه‌هایی» از «یک چیز دیگر» تلقی می‌شوند و می‌توانند به‌عنوان «ارزش‌های سمبولیک» معرفی شوند.

در ادامه بحث با تکیه بر رویکرد پانوفسکی یکی از قالی‌های تصویری دوره قاجار با عنوان قالی کلیمی تفسیر و تحلیل می‌شود. برای این منظور لازم است تا به شرایط تاریخی، هنری، فکری و اجتماعی خاصی که این قالی در آن خلق شده است اشاره‌ای مختصر شود.

بستر تاریخی و اجتماعی خلق قالی تصویری کلیمی

دوره قاجاریه در ایران (۱۳۴۴-۱۲۰۹ق/۱۹۲۵-۱۷۹۵م) مقارن با ظهور انقلاب صنعتی اروپا و آغاز تغییر و تحول صنعت، فرهنگ ایران بوده است. ارتباط ایران با دول اروپایی مختلف، نیز سیاست‌های معماری دولت‌های غربی که منجر به انعقاد معاهده‌های متعدد میان ایران و آن کشورها شد و در نهایت تحولات داخلی، دگرگونی‌های اجتماعی بزرگ و عمیقی را در ایران دوره قاجار پدید آورد. حاصل این تحولات به آشنایی با فرهنگ غرب و مظاهر تمدنی آنان، ورود مظاهر صنعتی و فرهنگی غرب به ایران منجر شد و این امر تأثیرات مختلفی در جامعه و شهرهای ایران نهاد. ورود نمادهای مدرنیته غرب به فرهنگ شهری این سرزمین یکی از دستاوردهای مهم و بارز این دوره محسوب می‌شود. مجموع این تحولات منجر شد که این دوره مرحله اصلی گذار از جامعه و فرهنگ ایرانی پیش از مدرن به توسعه نوین ایران به شمار رود (کریمیان، ۱۳۹۰: ۱۰۱؛ فریود، ۱۳۸۸: ۹۸).

بخشی از این تحولات به سبب اصلاحات اجتماعی بود که عباس میرزا نایب السلطنه و وزیر او، قائم مقام فراهانی و خصوصاً میرزا تقی خان امیر کبیر، وزیر ناصرالدین شاه انجام دادند. از جمله این اقدامات می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: تأسیس و توسعه صنعت چاپ و متعاقب آن پیدایش روزنامه، تأسیس دارالفنون و استخدام معلمان اروپایی برای تدریس در این مدرسه، اعزام دانشجویان به اروپا، تأسیس پست و تلگراف، ترجمه و انتشار کتب علمی و ادبی از زبان‌های اروپایی. همچنین بیداری ایرانیان از طریق آشنایی با اندیشه‌های ضد استبدادی و اصلاح طلبانه و تلاش‌های فرهنگی آزادی خواهان ایرانی، انقلابی بی‌سابقه در اندیشه‌ها پدید آورد. افزون بر این‌ها، باید از مسافرت برخی شاهان قاجار به اروپا نیز یاد کرد (کدی، ۱۳۸۱: ۹).

تغییرات در الگوی طبقاتی جامعه ایران و شکل‌گیری تدریجی طبقه متوسط جدید شهرنشین از یک سو و ارتباط گسترده با غرب و سرازیر شدن مظاهر تمدنی و صنعتی آن به ایران از جمله چاپ سنگی و عکاسی از سوی دیگر زمینه‌ساز بازنگری و تغییرات عمده‌ای در مباحث هنر اعم از فرم‌های هنری و نظریه هنر شد. در ادامه سنت تصویرگری در ایران دوره قاجار، روح هنری و سلیقه حاکم بر بیان نقاشی تحول یافت. استفاده وسیع و همه‌جانبه از سنت نقاشی قرن یازدهم شمسی و اختلاط منظره‌سازی اروپایی با مجلس‌بندی متقارن و

پرسپکتیو مقامی و شعور رنگ‌شناسی متفاوت ایرانی و نیز اجرای سایه‌روشن و حجم‌سازی و حضور پرسپکتیو در مناظر و عمارات و قامت اشخاص و افزودن عوامل غنی‌ترین، به خلق یک شیوه جدید منجر شد که قواعد، معیار، منطق و اصولی کاملاً تازه و بدیع را دارا بود (آفرین، ۱۳۸۹: ۶۵). این تکنولوژی‌های جدید، مفهوم هنر ایرانی را در دوره قاجار به شدت دگرگون کردند. از مهم‌ترین این تحولات می‌توان از نحوه ارتباط هنر با مخاطب، تغییر سلیقه هنری و همچنین نحوه تولید آثار هنری یاد کرد.

یکی از تحولات بزرگ و تأثیرگذار این دوره تمایل هنرمندان به تصویرپردازی است. تمایلی که در هنر قالی‌بافی نیز راه یافت و حاصل آن پدید آمدن «قالیچه‌های تصویری» یا به عبارت بهتر قالیچه به‌مثابه یک تصویر، بود. قالیچه‌هایی که در طرح و نقش خود به جای پرداختن به نقوش انتزاعی و تجربیدی رایج در هنر قالی‌بافی ایران «تصویر» و به ویژه تصویر انسان را دستمایه کار خویش قرار دادند (کشاورز افشار، ۱۳۹۴: ۶).

نصب قالیچه‌های تصویری بر روی دیوار، دگرگونی‌هایی را در کاربرد فرش نیز به وجود آورد، کاربرد تازه، قالیچه را از روی زمین و زیر پا به روی دیوار منتقل کرد و آن را به‌صورت تابلو نقاشی درآورد، اگر چه تا قبل از این زمان هم گهگاه قالیچه‌های معمولی را به در و دیوار می‌آویختند، این کار جنبه موقتی داشت، مثل جشن‌های عروسی و مذهبی و سالروز تولد برخی از امامان که در و دیوار خانه‌ها و مغازه‌ها و بازارها را با قالی تزیین می‌کردند (تناولی، ۱۳۶۸: ۱۴).

از این منظر می‌توان گفت این قالیچه‌ها در دورانی پدید آمدند که از نظر تاریخ‌نگاران هنر یکی از ادوار بسیار مهم در تحولات هنر ایران به شمار می‌آید. چنانچه قالی‌های تصویری، گروه وسیعی از قالی‌های این دوره را به خود اختصاص داده است و به موضوعات مختلف تاریخی، دینی و داستانی یا ادبی اشاره داشته یا منظره‌ای را توصیف می‌کنند، این طرح‌ها اکثراً جنبه روایتگری داشته و بیانگر موضوع مشخصی است.

در این میان به تعدادی از این نمونه‌ها با نقوش برگرفته از آیین یهود برخورد می‌کنیم که البته در کتب جامع فرش ایران طبقه‌بندی یا نمونه‌ای در این خصوص نمی‌توان یافت، وجود این خلأ در منابع فارسی سبب شده تا این قالی‌ها صرفاً به نام قالی کلیمی شناخته شوند. در عین حال به لحاظ کیفیت در میان سایر کشورها، نفیس‌ترین نمونه‌های این قالی‌ها در ایران و بر اساس ساختار و نقوش اصیل

ایرانی به کوشش هنرمندان ایرانی پدید آمده‌اند (نیکوئی و مظاهری، ۱۳۹۵: ۲۴).

قالی‌های کلیمی بنا به طرح یا مشخصات ظاهری اغلب یا نقوش مذهبی آیین موسی (ع) را در برمی‌گرفتند یا امضای تجار کلیمی در آن‌ها وجود داشت و محل بافت اکثر این نمونه‌ها شهر کاشان بوده است.

شهر کاشان از مراکز قالی‌بافی مهم ایران در ادوار مختلف تاریخی بوده است. تولید انبوه فرش یا تولید فرش‌های زربفت و گران‌قیمت ابریشمی و با کیفیت عالی، ظاهراً از دوره صفویه شروع می‌شود؛ دوره‌ای که در آن بزرگان حامی هنر بودند و به‌دلیل زمینه‌های فرهنگی و مذهبی، شهر کاشان را محل توجه ویژه قرار می‌دادند. پیشینه هنری کاشان در زمینه منسوجات مختلف به ویژه مخمل و زری که در کنار خود هنر طراحی و رنگ‌آمیزی را نیز داشته، عامل اصلی رشد و بالندگی هنر کاشان در این دوران است (چیت‌سازیان، ۱۳۸۸: ۳۸).

مقارن با اوج‌گیری رنسانس در اروپا، در کاشان عصر صفوی قالی‌هایی تولید می‌شد که به‌دلیل زیبایی افسانه‌ای‌شان امروزه موجب شکوه و زینت موزه‌ها و مجموعه‌های بزرگ است. نوشته‌های قرن هفدهم و هجدهم میلادی تصریح می‌کنند که کاشان مرکز بافت قالی درباری بوده و شاه عباس کبیر (۱۶۲۸-۱۵۸۷ م) آن را بنیاد گذاشته است و قالی‌های ابریشمین نقره‌باف و زرباف که به نام قالی شاه عباس معروف است به این محل نسبت داده می‌شود. شهر کاشان، به‌دلیل وجود یهودیان، در این شهر از یک تاریخ ویژه و قدیمی برخوردار بوده و این شهر در حقیقت محل اقامت یهودیان رانده‌شده از اسپانیا در دوران تفتیش عقاید است و همان‌گونه که آنتونی فلتون می‌نویسد، بنا بر اسناد تاریخی موجود، شهر کاشان «مرکز فرهنگی یهودیان ایران» بوده است و فرش‌های بافته‌شده به دست یهودیان در این شهر، خود گواه این امر است. شهر کاشان برای کلیمیان همچون اورشلیم دوم یا کوچک تلقی شده و از این‌رو عبادی‌ترین فرش‌های کلیمی یعنی پُرخت، شیویتی و میزرج (میزراه) در کاشان بافته شده‌اند (Felton 1983: 57). کاشان محله‌های کلیمی‌نشین بسیاری داشت و از زمان نادر شاه مرکز معنوی کلیمیان به شمار می‌آمده است. بر اساس اطلس‌نگاری‌ها اقلیت یهودیان ساکن ایران از (۵۰۰ ق م) در ایران حضور داشته و تجارت پیشه بودند. در قرن نوزدهم و بیستم نشانه‌های قالی‌بافی در میان کلیمیان مشاهده می‌شود. آنتونی فلتون بیان می‌دارد که دارهای قالی تقریباً در میان هر خانواده‌ای که

برای کنیسه‌ها پرده طاق مقدس (پُرخت) و فرش می‌بافتند یافت شده است (Ibid: 390).

در زمینه اقتصادی با توجه به جایگاه محکم یهودیان در کار تولید، دادوستد و صادرات فرش در ایران، طبیعی است که یهودیان در این کشور، موقعیت ممتازی در کار تجارت فرش‌های مشرق‌زمین به دست آوردند. شاه عباس که خود از دوست‌داران کار قالی‌بافی بود، تعدادی از یهودیان و ارامنه را به همراه خود به پایتخت جدیدش «اصفهان» برد. یهودیان علاوه بر این، در کار رنگ‌رزی پشم و ابریشم، از مهارت بسیاری برخوردار بودند و در ردیف یکی از اصناف مهم در زمینه بافندگی و نساجی به شمار می‌رفتند (URL1). یک روزنامه‌نگار انگلیسی موسوم به «مک لین» در سال (۱۹۰۴ م)، نقش یهودیان در زمینه واردات پنبه از منچستر و همچنین جایگاه ویژه آنها در امر تجارت را یادآور شده است. تقریباً از همین زمان بود که صادرات فرش کاشان رونق یافت و کلیمیان در کنار طبابت بر شغل‌های مرتبط با قالی‌بافی همچون تجارت و پیلهوری مشغول شدند که از میان آنها می‌توان آقا جان شادی (بقچه‌فروش یزدی)، اسماعیل و ابا یهودی (آقا بابا یهودی، تولیدکننده فرش) و تجاری همچون یهودا هارونیان، داوود و آشرمردخای کاشانی را نام برد (بر آوریان، ۱۹۹۶: ۱۰ و ۲۱۱؛ چیت‌سازیان، ۱۳۸۸: ۷۶). در دربار قاجار هم تعدادی یهودی فعالیت داشتند؛ از جمله یاکوب ادوارد پولاک یهودی از سال (۱۸۵۵ تا ۱۸۶۰ م/۱۲۳۴ تا ۱۲۳۹ ش)، به‌عنوان پزشک مخصوص ناصرالدین شاه قاجار از موقعیت و نفوذی شگرف در دربار شاه برخوردار بود. دکتر ژوزف تولوزان معروف به حکیم‌باشی نیز از سال ۱۸۵۹ تا ۱۸۹۷ به مدت ۳۸ سال، تا مدتی پس از قتل ناصرالدین شاه طبیب مخصوص دربار بود و از نفوذ و تأثیر بسیاری در دربار قاجار برخوردار بود (بهزادی، ۱۳۸۸: ۱۱۲۲).

یهودیان کاشان بر خلاف دیگر جوامع یهود ایران، تحولات اجتماعی و سیاسی مثبتی در عصر قاجار داشتند. آنان گرچه هیچ‌گاه نتوانستند به‌عنوان شهروند از مزایای برابر اجتماعی بهره‌مند شوند، در مقایسه با دیگر یهودیان ایران و در مقایسه با عصر صفوی، به پیشرفت‌های چشمگیری در روابط اجتماعی و تجربه سیاسی دست یافتند (حیدری و فلاحیان، ۱۳۸۹: ۱۱۹).

در اواخر قرن هجده میلادی، چند دهه پس از نهضت روشنگری در مغرب‌زمین، در میان یهودیان اروپا جنبشی شکل گرفت که محتوای آن همان روشنگری با درونمایه و

تصویر ۱. فرش (قالیچه ابریشمی) کلیمی، محل نگهداری موزه Beth Zedek شهر تورنتو کانادا (۱۵۷:۱۹۹۷، felton)

صبغه یهودی بود. محور اندیشه این جنبش عقلانیت و نقد اندیشه و حیات سنتی یهود بود و در عرصه عمل به انزوای دایمی از یهودیت و همگون شدن آنان با جوامع غیر یهودی گرایش داشت؛ از این رو، با آن دسته از مظاهر حیات یهودی که باعث انزوای یهودیان می‌شد، در تقابل بود (جلالی، ۱۳۸۷: ۴۱). با ظهور روشنگری و موج بی‌دینی در غرب از یک سو و ظهور تفسیرهای جدید از دین مسیحی و پشت پازدن به تفسیرهای سنتی از دیگر سو و نیز برخی مسائل سیاسی و اقتصادی از جانب سوم، نهضتی جدید در میان یهودیان شکل گرفت که «هسکله» نامیده شد. در درون جامعه یهود، به شدت احساس می‌شد که باید از فضای آزاداندیشی در محیط غربی بهره‌گیرند و همانند مسیحیان تفسیری جدید از دین ارائه کنند و خود را با جامعه اطراف تطبیق دهند؛ از این رو، در نیمه دوم قرن هجدهم نهضت روشنگری در میان یهودیان پدید آمد که خواهان تحول در اندیشه و سیره ایشان بود و بالطبع در عرصه و نگرش به هنر در آیین یهود نیز مؤثر بوده است.

یهودیان نیز خود به این نتیجه رسیده بودند که به جای آنکه خویش را قوم برتر بدانند و از بقیه ملت‌ها جدا شوند، هم‌رنگ هموطنانشان در کشورهای که آنجا زندگی می‌کردند، شوند و از برخی عقاید خود دست بردارند. اندیشمندان نوگرای آنها، اصلاح در برخی آموزه‌های سنتی را ضروری دانستند تا شاید این گونه بتوانند در کنار دیگر اقشار زندگی مسالمت‌آمیزی داشته باشند. آنها برخی اعتقادات یهود را نقد کردند و آنها را از علل اصلی مشکلات خود در آن دوره دانستند و با تأثیرپذیری از اندیشمندان عصر روشنگری، اصول دینی یهودی را عقلانی اعلام کردند و از پذیرش هر آنچه از راهی غیر از راه عقلی اثبات شود، سرباز زدند (سلیمانی و موسوی، ۱۳۹۴: ۱۴۰).

از سویی تأسیس مدارس اتحاد نیز، نقش عمده‌ای در آشنایی کلیمیان و آموزش هنر و صنایع هنری در هر کشور داشت (شیخ رضایی، ۱۳۷۱: ۹۹). این مدارس به واسطه کمک‌های تجار کلیمی و مقرری وزارت علوم خیلی زود شعبه‌هایی در شهرهای ایران افتتاح کرد که فارغ از برنامه تحصیلی وزارت علوم، برنامه‌ریزی مختص خود را دنبال می‌کرد. این مدارس ساختار سنتی نظام آموزشی اقلیت‌ها را متحول کرد.

تحلیل و تفسیر شمایل شناسانه پیکره مطالعاتی

فرش کلیمی محل بحث (تصویر ۱) فرش ابریشمی بافت شهر کاشان است (فلتون، ۱۳۸۰: ۳). این شهر یکی از عمده‌ترین مراکز نساجی جهان در زمان قاجار بوده که از همان دوران صنعت قالی‌بافی در کاشان و اطراف آن رواج بسیاری داشته است (باغ شیخی و دیگران، ۱۳۹۹: ۴۹). این هنر-صنعت که در زمان صفویه به اوج کمال خود رسیده است، در عصر قاجار با ورود عناصر مختلف تصویری انسانی و حیوانی و نقوش ملهم از اساطیر و داستان‌های شاهنامه و نقوش مذهبی مختلف تکامل ویژه‌ای یافت. ظهور و گسترش طرح‌های تصویری مهم‌ترین پدیده در طرح و نقش قالی‌های دوره قاجار به شمار می‌آید. نقوش به کار رفته در قالی‌های قاجار علاوه بر نقوش گیاهی و ختایی شامل طرح‌های تصویری است. گرایش به واقع‌گرایی و طبیعت‌پردازی در ترسیم نقوش از دیگر ویژگی‌های قالی‌های قاجار به شمار می‌رود. همچنین در قالی‌ها بیشتر رنگ‌های گرم به کار رفته که به دلیل گیاهان استفاده‌شده در کارگاه‌های رنگرزی این منطقه است. این قالی‌ها نه از حیث عظمت و جلال، بلکه از حیث درخشندگی و عمق رنگ با مخمل یکسان است. مبنای این رقابت واحد است، زیرا هر دو دسته هنرمندان، ابریشم به کار می‌بردند و هر دو نسج در یک دیگ رنگ و در یک

کارگاه بافته می‌شدند (پوپ، ۱۳۵۵: ۱۸۹). بسیاری از نقوش و تصاویر قالی‌های این عصر، حاوی نقوش نمادین هستند؛ از جمله آنها قالی‌های کلیمی هستند که در واقع نمونه‌ای نادر از تلفیق طراحی سنتی قالی‌ایران (با ویژگی‌های دوران قاجار) با مطالب و تصاویر مهمی از کتاب مقدس یهود (کلیمیان) و سایر موضوعات است.

بسیاری از قالیچه‌های تصویری دوران قاجار که موضوعات دینی و مذهبی را دست‌مایه کار خویش قرار داده‌اند، با توجه به اهداف تعلیمی و یادمانی در زمره شمایل‌های دینی قرار می‌گیرند. این بخش بزرگ و مهم از قالیچه‌های تصویری شامل تصاویری از شخصیت‌های مقدس دینی نظیر پیامبران، امامان و شخصیت‌های روحانی و بزرگان مذهبی است. از این تصاویر، که در آنها بیشتر شخصیت‌های دینی، اعمال آن‌ها و تاریخ مقدس دین برای استفاده در مناسک، آیین‌ها و شعائر دینی و نصب در اماکن مقدس و نگهداری در خانه‌های پیروان، بازنمایی می‌شود و اهداف «تعلیمی» و «یادمانی» و «عجاز‌آمیز» را دنبال می‌کند، با عنوان «شمایل» از آن یاد می‌شود. تاریخ شمایل‌نگاری مذهبی در ادیان گوناگون دگرگونی‌های بسیار داشته که مهم‌ترین دلیل آن، تجویز و تحریم شمایل‌نگاری در مقاطع مختلف تاریخ ادیان است. برخی از این تحریم‌ها را می‌توان ناشی از تحذیر تمایل به بت‌پرستی نیز دانست، جایی که شمایل‌ها نه به‌مثابه واسطه‌ای برای دیدار خیالی با بزرگان دینی بلکه به‌مثابه صور مجسمی از معبود کارکرد می‌یافتند (کشاورز افشار و سامانیان، ۱۳۸۶: ۹۳).

قالی تصویری بحث‌شده سرشار از تصاویر روایی و نشانه‌های متنوع است که در دو بخش متن و حاشیه طراحی شده‌اند. متن قالیچه متشکل از دو پلان است که خود واجد تصاویر و نشانه‌های متعددی است. در پلان پایینی شمایل دو مرد یکی لوح به دست که با دست دیگر (راست) اشاره به بالا دارد و دیگری در لباسی خاص (تشریفاتی) با شمعدان هفت شاخه‌ای در پشت سرش که در یک سه طاقی با پایه‌های شیر قرار گرفته‌اند. در طاق وسط دورنمایی از یک کوه و در پایین آن لوحی با دو فرشته محافظ قرار دارند.

در بخش فوقانی تصویر و در بالای طاق، تاجی تصویر شده است و اطراف تاج، دوازده نقش در داخل قاب‌هایی قرار دارند؛ شامل گرگ، غزال، شیر، شمشیر، مار، انگور، ظرف غذا، قایق، شاخه، پرچم، قاطر، درختان. در زیر نقش تاج، لوحی درخشان تصویر شده است. در قسمت میانی، تصویری از یک معبد با

ستون‌هایی در جوانب آن مشاهده می‌شود که تصویری از دو فرشته (کروبی) در آن خودنمایی می‌کند. حاشیه این قالیچه نیز تصویری متنوع در اپیزودهایی جداگانه روایت‌هایی را بیان می‌کند که در اضلاع مختلف حاشیه تکرار شده‌اند. در لابه‌لای روایات متعدد تصویر شده در حاشیه قالیچه، قاب‌هایی با تصاویری از غزال و خرگوش و درختان و

ساختمان‌هایی در دوردست بین روایت‌ها نقش شده‌اند. اروین پانوفسکی در طرح خود برای خوانش شمایل‌شناختی تصاویر، سه لایه معنایی را مطرح می‌کند که هر کدام ابزارهای تحلیلی و اصطلاح‌شناختی خاص خود را ایجاب می‌کند. بر این اساس، لایه اول او در جهان اشیا و رویدادهای طبیعی قرار دارد که برای هر بیننده‌ای واضح و آشکار است. این لایه، لایه معانی طبیعی یا ابتدایی است که در سطور بالا بیان شد؛ لایه دوم معنایی، مربوط به حوزه معنای قرار دادی است. این حوزه، حوزه شمایل‌نگاری است؛ در نهایت در لایه سوم، معنای ذاتی ارزش‌های نمادین نهفته در لایه زیرین وجود دارند.

همان‌طور که اشاره شد، پانوفسکی بر آن است که هنرمند، به نحو عامدانه از سمبل‌ها و تمثیل‌ها استفاده می‌کند. بنابراین مرحله دوم در بردارنده رمزگشایی از تصاویر در چارچوب معنای هنرمندانه است، آنچه اروین پانوفسکی از آن با عنوان شیوه شمایل‌شناسانه خوانش تصاویر یاد می‌کند. ما اشکال را با مفاهیمی قرار دادی همبسته می‌دانیم، درون مایه‌های هر اثر را به یاری معانی آشنا و قرار دادی می‌شناسیم و به آن‌ها تصویر می‌گوییم. کمی آشنایی با داستان‌های مذهبی می‌تواند مخاطب را در شناخت عناصر تصویری این قالیچه، یاری رساند. لکن به‌طور حتم آنچه در تحلیل این قالی می‌تواند ما را یاری رساند شناخت ساحت‌های معرفتی منعکس در آن است. در ساحت نخست، این قالی شناخت شخصیت‌های مقدس دینی و آیین یهود را به ما باز می‌نماید: حضرت ابراهیم (ع)، حضرت یوسف (ع)، حضرت ایلیا (ع)، حضرت موسی (ع) و برادرش هارون و... و در ساحت دیگر معرفت به تاریخ و رویدادهای مقدس ادیان ابراهیمی و به ویژه آیین یهود را باز می‌تاباند، من جمله حاشیه‌های این فرش که به‌طور دقیق ما را با دیگر مقاطع مهم مرتبط با کتاب مقدس آشنا می‌کند: حکایت حضرت ابراهیم (ع) و قربانی کردن اسماعیل (ع)، حضرت یوسف (ع) و فروخته شدن او به بردگی، حضرت موسی (ع) و پیداشدن او در نيزار، حضرت ایلیا (ع) و صعود او به عرش آسمان و نیز فرود آمدن کشتی نوح بر فراز

(شمشیر)، دان (مار)، لاوی (انگور)، آشیر (ظرف غذا)، زبولون (قایق و بندر)، یوسف (شاخ پر بار)، جاد (پرچم خدا)، یساکار (باز یا قاطر)، روبن (درختان) (سفر پیدایش، باب ۴۹). (جدول ۲)

تصویر ۲. تاج تورات و ۱۲ سبط بنی اسرائیل و لوحه فرمان (منبع: نگارندگان)

کوه آرارات. (جدول ۱). قسمت بالایی این تصویر (قالی) طاق پیروزی و دوازده سبط (سفر تکوین، باب ۳۰-۲۹) در بخش فوقانی تصویر و در بالای طاق، تاجی تصویر شده است که تاج تورات است و تجلی و نورافشانی آن به شکل رع (از خدایان مصر باستان و تجسم خورشید نیمروز) ظاهر شده است که یک مضمون کابالایی است، طبق آن در زیر نورافشانی تورات سیصد دروازه گشوده می‌شود که دروازه وسطی دو فرشته کروی قرار دارد که بین آنها طومار تورات است و هیچ کس جز ماشیح نمی‌تواند ناظر بر این صحنه باشد، لذا شخصیت‌های تصویر شده در قالی هر یک به نوعی ماشیح هستند (نیکوئی و مظاهری، ۱۳۹۵: ۳۵). دو سمت تاج علائمی از دوازده سبط که نمادهایی از دوازده پسران یعقوب (۱۲ قبیله بنی اسرائیل) و در زیر هر کدام به خط عبری اسامی آنها دیده می‌شود. (تصویر ۲) دوازده سبط یعقوب با نمادهایشان عبارت‌اند از بنیامین (گرگ)، نفتالی (غزال)، یهودا (شیر)، شمعون

جدول ۱. روایات تصویری در حاشیه قالی کلیمی (منبع: نگارندگان)

	تصویر ۱۰۱. قربانی کردن اسماعیل توسط حضرت ابراهیم
	تصویر ۲۰۱. فروختن حضرت یوسف به بردگی توسط برادرانش
	تصویر ۳۰۱. حضرت ایلیا و صعود او به عرش
	تصویر ۴۰۱. حضرت موسی پیداشدن او در نیزار
	تصویر ۵۰۱. فرود آمدن کشتی نوح بر کوه آرارات

بنیامین	בְּנֵימִינ	Benjamin	بنیامین	אָשֵׁר	Asher	طرف غذا
نفتالی	נַפְתָּלִי	Naphtali	غزال	זְבוּלוֹן	Zebulun	قابلی و بندر
یهودا	יְהוּדָה	Judah	شیر	יוֹסֵף	Joseph	شاخ بر برادر
شمعون	שִׁמְעוֹן	Simeon	شمشیر	גָּד	Gad	برچم خدا
دان	דָּן	Dan	مار	יִסָּכָר	Issakar	باز یا فاطر
لاوی	לֵוִי	Levi	انگور	רְעוּבֵן	Reuben	درختان

جدول ۲. دوازده سبط یعقوب (ع) (منبع: نگارندگان)

موسی (ع) در لباسی ساده و بی‌پیرایه سفیدرنگ و هارون لباسی موسوم به «افود» بر تن دارد. افود یک لباس تشریفاتی مخصوص در اسرائیل قدیم بود که کاهن اعظم در معبد سلیمان آن را می‌پوشید. در کتاب سفر خروج نوشته شده است که لباس افود توسط کاهن اعظم معبد سلیمان پوشیده می‌شد. کاهن اعظم از تبار کاهنان معبد بود که به نظر می‌آید در اینجا نشان از این دارد که کاهنان معبد از نسل هارون برادر موسی محسوب می‌شوند. هارون در عهد عتیق «ها-کوهن» (کاهن) نام می‌گیرد و توسط خداوند به‌عنوان اولین کاهن معبد برگزیده می‌شود (سفر خروج، باب ۲۸). بر اساس تورات، جایگزین او باید از پسران او انتخاب می‌شد و در خانواده او باقی می‌ماند. اگر کاهن اعظم دارای فرزند پسر نبود، برادر او انتخاب می‌شد. بعد از نابودی معبد اول و اسیر شدن یهودیان در بابل کاهن بودن به نظر می‌آید که از قوانین پدر به پرسی تبعیت کرده باشد.

تصویر ۴. موسی و هارون در یک سه طاقی (منبع: نگارندگان)

در زیر تاج تورات لوح ده فرمان موسی می‌درخشد که شامل ده فرمان الهی بر روی زمینه آن به خط عبری بافته شده است: «من خدا هستم، تو را معبود دیگری جز من نباشد، هیچ تصویری نساز و آن‌ها را پرستش نکن، نام خدای خالقت را بیهوده بر زبان نیاور (از آن سوءاستفاده نکن) روز شنبه را یاد دار تا آن را مقدس بداری، پدر و مادرت را احترام بگذار، قتل نکن، زنا نکن، دزدی نکن، شهادت دروغ نده، طمع نداشته باش». در پلان بالایی تصویر یک معبد دیده می‌شود که به همراه زیورآلات و تزیینات سردر و دیوارهای سنگی سنتی آن مشاهده می‌شود که خود نشان‌دهنده معاصر بودن زمان طراحی فرش با دوران قاجار است.

در پلان پایین این فرش طرح سه طاقی، طاق تورات از ترکیب بندی‌های جذاب و متداول در قالی‌های کلیمی تصویر شده که یادآور ترکیب دروازه سه‌گانه در دیوار جنوبی کوه معبد است و در طاق میانی کوه طور سینا و در قسمت پایین آن، فرشتگان محافظ ده فرمان (تصویر ۳)، در زیر تصویر کوه عبارت «از شرق» و در زیر آن به خط ریزتر عبارت «از طلوع خورشید تا غروب آن نام خداوندگار ستایش می‌شود» و در زیر لوح ده فرمان عبارت «قبل از ایستادگی، آگاه باش» بافته شده است. (تصویر ۳) در دو سوی طاق میانی، مرد لوح به دست، نمایانگر موسی با ده فرمان الهی است که با دست دیگر اشاره

به بالا (بهشت) و در سمت دیگر برادرش هارون با یک منورا در پس‌زمینه قرار دارند. «منورا یا شمعدان هفت شعله کلیمیان، مظهر درخت زندگی و شجره یعقوب (ع) است» (نیکوئی و مظاهری، ۱۳۹۵: ۳۳).

تصویر ۳. دورنمای کوه طور سینا، فرشتگان کروی با لوح ده فرمان (منبع: نگارندگان)

بالای سر موسی در کتیبه‌ای به خط عبری عبارت «و دهان من از ستایش تو لبریز است» و در کتیبه بالای سر هارون عبارت «خداوند را صدا کردم و او از کوه مقدس به من جواب داد» نگاشته شده است. در پایه‌های ستون‌های طاق میانی، دو شیر محافظ و یک تصویر از دیواری که به احتمال زیاد، دیوار ندبه است، تصویر شده‌اند. (تصویر ۴) به اعتقاد یهودیان، این دیوار بخش باقی‌مانده از دیوار هیکل سلیمان یا معبد باستانی یهودیان است که در اورشلیم ساخته شده بود و بعدها رومی‌ها، آن را ویران کردند. یهودیان هر روز جمعه در جلوی آن گرد می‌آمدند و بر ویرانی بیت المقدس شیون و ندبه می‌کردند.

این رسم از سده نخست میلادی سابقه داشته است. دیوار مقدس ندبه (تصویر ۵) قسمتی از دیوار غربی مسجدالاقصی است. این مکان برای یهودیان و مسیحیان بسیار مقدس است و پیروان ادیان ابراهیمی در این مکان عبادت می کنند. در قسمت پایینی این پلان سه کتیبه (کتیبه راست و چپ: بشنو ای بنی اسرائیل، خداوندگار خدای ماست و او یکتاست. کتیبه میانی: سنگ های آن ها عزیزان شما هستند، گرد و خاک خود را به آنها تسلیم می کند).

تصویر ۵. دیوار ندبه (منبع: نگارندگان)

تصویری آیین یهودیت) و با توجه به منع شمایل نگاری در آیین یهود آن را قالیچه ای به مثابه یک شمایل دانست. شمایل نگاری در دین یهود، چه واقعاً در آثار هنری بازنمایی شده باشد و چه صرفاً به صورت تصویرهای سنتی وجود داشته باشد (که گهگاه در متون دینی به آن اشاره شده است) از همان آغاز بر اساس «منع تصاویر» در عهد عتیق شکل گرفته است. این ممنوعیت را که در کتاب مقدس یهودیان به شکل های گوناگونی آمده است، می توان به صورت های زیر فهمید: ۱. ممنوعیت استفاده از هر گونه تصویر در مناسک مذهبی صرف نظر از موضوع آن، ۲. ممنوعیت به تصویر کشیدن خداوند و استفاده از آن در مراسم مذهبی به مثابه بت. با اینکه تأویل نخست از ممنوعیت تصاویر رواج چندانی پیدا نکرد (چنان که عهد عتیق نیز خود در این زمینه گواهی می دهد) تأویل دوم بسیار فراگیر بود. شاید قطعی ترین ویژگی شمایل نگاری در دین یهود پرهیز مداوم از به تصویر کشیدن خداوند به هر شکل ممکن بوده است. این موضوع تا حد زیادی درباره قدیسان نیز صحت دارد: اگرچه ادبیات پارسا نامه نویسی، در آیین یهود پدید آمد، به هیچ عنوان خیری از تصاویر قدیسان در آن نبود، پس شمایل نگاری دینی یهودیان از همان آغاز با سنت های رایج در مسیحیت غربی در تضاد بود (محمدی و کیل، ۱۳۹۹: ۴۲؛ بیالوستوکی، ۱۳۸۵: ۲۳).

دین یهود، بزرگ ترین و بیشترین مقاومت را نسبت به تصویر نشان داده است. چنانچه منع تصویری در کتاب آسمانی این دین به صراحت آورده شده است. برای نمونه می توان به این نوع تحریم شمایل، در آیین حضرت ابراهیم اشاره کرد، آنجا که مشرکان به صورت های مجسمی متوسل می شدند تا خدایان خود را پرستش کنند، حضرت ابراهیم، این صور

این قالیچه در این دوران و با نمایش نمادها و روایاتی از کتب دینی کلیمیان به نوعی تحول در اندیشه کلیمیان را نشان می دهد که با توجه به شرایط فرهنگی و اقتصادی و اجتماعی آن دوره، دور از انتظار نیست. سؤالی که در اینجا مطرح است اینکه قالیچه تصویری کلیمی محل بحث در این پژوهش با توجه به ویژگی های ذکر شده در زمره شمایل های دینی قرار می گیرد و آیا می توان علی رغم موضوع آن (نمادها و نشانه های

جدول ۳. خوانش سه گانه قالی کلیمی (منبع: نگارندگان)

سطح سه خوانش	سطح دو خوانش	سطح یک خوانش
در سطح سوم، معنای ذاتی یا درونی تصویر مدنظر قرار می گیرد و تفسیری ترکیبی ارائه می شود:	در سطح دوم شمایل شناسی این اثر که مربوط به حوزه معناهای قراردادی است، این عناصر تفسیر می شوند:	در سطح اول، اجزا و عناصر متعددی خوانش می شوند:
تصاویر نقش مهمی در حیات مذهبی کلیمیان به عهده داشت و مطالعات حاکی از آن است که استفاده از تصویرسازی در مناسک دینی وجود داشته است. شمایل ها همچون یک متن دینی، مفاهیم والای دینی را به پیروان خود منتقل می کنند و از سوی دیگر خاطره ای مقدس را در ذهن ایشان زنده می دارند. از این منظر قالی مذکور، نمونه ای از شمایل دینی به شمار می آید که بر اساس روایت های منقوش و نشانه های دینی موجود به احتمال زیاد قالی مذکور به نیت پرده طاق مقدس (پرخت) در جهت اهداف یادمانی و تعلیمی تولید شده است.	حضرت موسی (ع) و برادرش هارون، شمعدان منورا مظهر درخت زندگی و شجره یعقوب (ع) کوه نماد طور سینا، لوح نماد ده فرمان موسی، فرشتگان محافظان الهی تورات هستند، معبد سلیمان مکان مقدس یهودیان، دوازده سبط نمادهایی از دوازده پسران یعقوب، تاج نمادی از تورات و دیوار ندبه مکان مقدس و محل عبادت یهودیان.	شمایل دو مرد یکی لوح به دست و دیگری در لباسی خاص (تشریفاتی)، شمعدان هفت شاخه، کوه، لوح فرشته، ۱۲ تصویر شامل گرگ، غزال، شیر، شمشیر، مار، انگور، ظرف غذا، قایق، شاخه، پرچم، قاطر، تاج، بنای ستون دار، دیوار.

شرک‌آلود را از میان برد و موضوع تحریم صور مشرکانه را بنیان نهاد. این روند در ادیان بعدی نیز دنبال شد، زمانی که قوم یهود پس از رجعت به افکار بت پرستانه، گوساله سامری را معبود خویش شمرد، حضرت موسی (ع) آن را نابود کرد. در آیاتی از عهد عتیق صراحتاً یادآور می‌شود: «صورتی تراشیده و هیچ تمثالی از آنچه بالا در آسمان است و از آنچه پایین در زمین است و از آنچه در آب در زیر زمین است برای خود مساز» (سفر خروج، باب بیستم، آیه ۴۴ و سفر تثنیه، آیه ۸). تاریخ هنر نشان می‌دهد تصاویر نقش مهمی در حیات مذهبی مردم به عهده داشته و بسیاری از مطالعات حاکی از آن است که استفاده از تصویرسازی در مناسک دینی وجود داشته است. به‌عنوان نمونه‌ای از شمایل‌نگاری یهودی، «منورا: شمعدان هفت شاخه» آن دین است همچنان که در این نمونه مشخص می‌شود، شمایل‌نگاری به‌هیچ‌وجه صرفاً جنبه فیگوراتیو ندارد و شامل جنبه انتزاعی تصویر نیز می‌شود (نصری، ۱۳۸۹: ۵۶).

قالی‌های کلیمی به‌عنوان زیر مجموعه قالسی ایرانی دوره قاجار، هنری است که در لابه‌لای نقوش آن می‌توان سلیقه‌ها و خدمات جمعی قوم و مردم را به وضوح در آن دید. این ویژگی طبیعی این هنر است؛ به تعبیری دیگر حتی بازتاب اندیشه‌های اجتماع را می‌توان در فرش دید و این خصیصه هنری است که قادر است خواسته‌ها و احساسات جمعی را در قالب شکل و نقش و رنگ به بیان آورد؛ از این رو برای درک این شمایل‌ها باید به دنبال منشأ تاریخی و اجتماعی آن باشیم. در ادامه می‌توان به این نکته اشاره کرد که سفارش بافت این قالیچه را ناصرالدین شاه قاجار داده بود که طی سال‌های (۱۸۴۸ تا ۱۸۹۶ م / ۱۲۲۷ تا ۱۲۷۵ ش) بافته شد. این فرش هدیه ویژه‌ای به پزشک کلیمی شاه، به نام حکیم نورمحمد است که به مناسبت سلامت او و رهایی از یک ترور نافرجام که توسط همکاران حسودش ترتیب یافته بود، به وی اهدا شد (فلتون، ۱۳۸۰: ۵).

این حمایت درباری هم به نظر می‌آید در تولید این نمونه و نمونه‌های دیگر قالیچه‌های تصویری کلیمی نقش مهمی داشته است و به نوعی در کنار جنبش روشنگری یهود به روند خلق قالیچه‌های برگرفته از نمادها و نشانه‌های دینی کلیمیان مؤثر بوده است. در دوره‌های بعد این قالیچه تصویری، الگویی برای بافت نمونه‌های مشابه شد، اما از آنجا که در هنر سنتی بستر شکل‌گیری هنر نقش تعیین‌کننده‌ای در کیفیت محصول نهایی دارد، رویه افراطی در تعبیه نمادها

در نقشه‌قالی با هدف تبلیغاتی تحت لوای هنر باعث شد تا آثار ارائه‌شده به‌صورت بیانیه‌ای تصویری درآیند که جایی برای رمزپردازی‌های قالی ایرانی که این هنر را از یک شیء صرفاً کاربردی به نمونه‌عالی هنری و زیبایی‌شناختی بدل ساخته بود، باقی نمی‌گذاشت.

از آنجا که ظهور و گسترش تولید این قالی‌ها برای فرهنگ‌سازی بود، محصول آن، تلفیق نقوش مذهبی کلیمی با طرح‌ها و هنر غنی قالی‌بافی ایرانی بودند. از طرف دیگر با مهاجرت اقوام کلیمی از سراسر جهان به فلسطین اشغالی، تجربیات کلیمیان در ایران و کشورهای تولیدکننده فرش و نیز مدارس اتحاد به آنها در تأسیس کارگاه‌های هنری تولیدی کمک کرد تا از راه تولید آثار، پیشینه مصور فرهنگی برای جامعه جدید کلیمی فراهم کنند.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش، نقوش تصویری قالی کلیمی از منظر شمایل‌شناسی اروین پانوفسکی توصیف، تحلیل و تفسیر شد. ترکیب کلی طرح قالی مبتنی بر طرح قالی‌های ایرانی است، شامل بخش وسیع مرکزی به‌عنوان متن و حاشیه سنتی که تنها با نمادها و نشانه‌های تصویری یهودی پر شده است. موضوعات روایی موجود در این قالی از تورات، تلمود و باورهای مردمی یهود گرفته شده‌اند. رنگ‌ها و شمایل‌ها و کتیبه‌ها با قرار دادهای تصویری متداول و آشنا در قالی‌های تصویری دوره قاجار طراحی و بافته شده‌اند. فضا سازی معبد و شیرهای نگهبان معبد، بهره‌گیری از پرسپکتیو در فضا، تحت‌تأثیر هنر قاجار در طراحی قالی وارد شده‌اند. عواملی همچون پیدایش اندیشه‌های جدید سیاسی و اجتماعی و پیدایش دموکراسی جنبش اصلاح‌طلبی یهود «هسکله» و در نتیجه تأسیس مدارس اتحاد، نقش عمده‌ای در آشنایی کلیمیان و آموزش هنر و صنایع هنری در هر کشور داشتند. اما آنچه که بیشتر از همه به نظر می‌آید بر روند خلق این اثر مؤثر بوده است، وابستگی یهودیان به فرهنگ ایران، نقش به‌سزایی در انتقال این میراث فرهنگی ویژه داشته است. این «ناخودآگاهی جمعی» خود توجیه‌کننده وضع یهودیان آن دوران است. یهودیان بر اساس یک اعتقاد سمبولیک، همواره خواستار آن بودند که تشابهی میان فرهنگ یهودی و فرهنگ ایرانی برقرار کنند که مصداق آن قالیچه کلیمی مدنظر است. شمایل‌ها همچون یک متن دینی، مفاهیم والای دینی را به پیروان خود منتقل می‌کند و از سوی دیگر خاطره‌ای مقدس

را در ذهن ایشان زنده می‌دارد. از این منظر قالی مذکور، نمونه‌ای از شمایل دینی به شمار می‌آید. بر اساس روایت‌های منقوش و نشانه‌های دینی موجود به احتمال زیاد قالی مذکور به نیت پرده طاق مقدس (پرخت)، در جهت اهداف یادمانی و تعلیمی تولید شده است.

پی‌نوشت

1. Iconography
2. Iconology
3. pre- iconographical description
4. Factual
5. expressional
6. Iconographical analysis
7. Iconographical interpretation

8. پرده نمازگزاران در کنیسه که جلوی طاق تورات قرار می‌گیرد و صندوق عهد دو کتیبه ده فرمان را می‌پوشاند، معمولاً پشت آن دری قرار می‌گیرد. جدا از جنبه تزئینی برای نشان دادن جهت قبله معبد نیز به کار می‌رود.

9. پرده‌هایی که در آن نمادهای کلیمیان به همراه خوشنویسی عبری به کار رفته باشد.

10. کلمه میزره در ربان عبری به معنی شرق است و اشاره به دیوار شرقی معبد اورشلیم دارد که یهودیان رو به آن دعا می‌کردند.

11. کابالا (قبالا) که به معنی قبول و دریافت است، نام‌گرایش یا تعلیم خاصی است که در قرون وسطا در میان یهودیان به وجود آمد. کابالاگرایی است عرفانی و رمزی که می‌گوید تعالیمی شفاهی وجود دارد که سینه به سینه گشته و به اهل آن سپرده شده است (سلیمانی اردستانی، ۱۳۸۲: ۲۷۴).

12. ماشیح اصطلاحی است که در عهد عتیق برای افراد زیادی مانند پادشاهان و پیامبران یهود، اشیا معبد سلیمان، نان فطیر و همچنین کوروش کبیر و نیز منجی آخرالزمان یهودیان اطلاق می‌شود (تدهین شده با روغن مقدس).

منابع

آفرین، فریده (۱۳۸۶) «تحلیل واقع‌گرایی در نگارگری ایرانی از دوره تیموری تا قاجار»، *مطالعات هنر اسلامی*، ۶(۱۲)، ۷۲-۵۳.

باغ شیخی، آرزو؛ کامرانی، بهنام؛ نیکویی، مجید؛ باغ شیخی، میلاد (۱۳۹۹) «مطالعه و شناخت موردی جنبه‌های تصویرسازانه فرش کاشان» دوره صفوی و قاجار»، *هنر و تمدن شرق*، ۸(۲۷)، ۳۹-۵۲.

بهزادی، محمدرضا (۱۳۸۸) «پایان‌نامه دکتر تولوزان حکیم‌باشی ناصرالدین شاه»، *پیام بهارستان*، ۲(۶)، ۱۱۲۱-۱۱۳۶.

بیالوستوکی، یان (۱۳۸۵) *شمایل‌نگاری، فرهنگ تاریخ اندیشه‌ها*، ترجمه صالح حسینی، تهران: سعاد.

تناولی، پرویز (۱۳۶۸) *قالیچه‌های تصویری ایران*، تهران: سروش.

سلیمانی اردستانی، عبدالرحیم (۱۳۸۲) *یهودیت، انجمن معارف اسلامی ایران*، قم: آیات عشق.

سلیمانی، حسین؛ موسوی، سید ابراهیم (۱۳۹۴) «جنبش اصلاح‌طلبی یهود و چالش‌های آن در دوران مدرن»، *الهیات تطبیقی*، ۶(۱۴)، ۱۴۸-۱۳۹.

شیخ‌رضایی، انسیه (۱۳۷۱) «مدارس فرانسوی در ایران»، *گنجینه اسناد*، ۷(۸)، ۹۵-۱۰۹.

جلالی، سید لطف‌اله (۱۳۸۷) «هسکله؛ جنبش روشنگری یهود»، *ادیان*، ۲(۳)، ۴۱-۷۱.

چیت‌سازیان، امیر حسین (۱۳۸۸) *نگاهی به تاریخ درخشان فرش کاشان*، تهران: سروش.

حیدری، حسین؛ فلاحیان وادقانی، علی (۱۳۸۹) «تحولات اجتماعی یهودیان کاشان در عصر قاجار»، *تاریخ و فرهنگ*، ۴۲(۲).

فرهود، فریناز (۱۳۸۸) بررسی تأثیرات و پیامدهای انقلاب صنعتی اروپا بر هنر صنعت نساجی ایران در دوران قاجار (از منظر طراحی نقش)، رساله دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.

فلتون، آنتون (۱۳۸۰) «مروری بر قالی‌های کلیمی باف»، *قالی ایران*، ۳(۴۲)، ۵-۳.

کتاب عهد عتیق و عهد جدید (بخش سفر خروج و سفر پیدایش و سفر تثنیه) (۱۹۲۳)، لندن: دارالسلطنه لندن.

کریمیان، حسن؛ عطارزاده، عبدالکریم (۱۳۹۰) «نقش انقلاب صنعتی در تحولات صنایع دستی ایران»، *مطالعات تاریخ اسلام*، ۳(۱۱)، ۹۹-۱۲۰.

کشاورز افشار، حسام؛ سامانیان، صمد (۱۳۸۶) «تحلیل شمایل‌شناسانه قالیچه تصویری حضرت مریم (س) و حضرت مسیح (ع)»، *گلجام*، ۸(۸)، ۹۱-۱۰۶.

کشاورز افشار، حسام (۱۳۹۴) «تکثیر مکانیکی اثر هنری در عصر قاجار و تأثیر آن بر فرش ایران»، *گلجام*، ۱۱(۲۷)، ۵-۲۱.

- Panofsky, E. (1955), *Meaning in the Visual Arts*, Doubleday Anchor Books: New York.
- Panofsky, E. (2009), *Iconography and Iconology: An Introduction to the Study of Renaissance Art*, In *The Art of Art History*, Preziosi, D. Second edition, oxford university, press Lnc, New York.
- Sheikh Rezaei, A. (1992), *French schools in Iran, Ganjneh asnad*, (7-8):95-109, (Text in Persian).
- Solymani, H., Mosavi, H. (2016), *The Jewish reformist movement and its challenges in modern time, Comparative Theology*. 16(14), Autumn and Winter:139-148, (Text in Persian).
- Solymani Ardastni, A. (2003), *Judaism*, Islamic studies institute, Ayate eshgh pub: Gom, (Text in Persian).
- Tanavoli, P. (1989), *Persian pictorial carpets, Tehran: Sorosh pub*, (Text in Persian).
- Nasri, A. (2010), *Iconography and Iconology approach in Art studies, Roshde amozeshe honar Journal*, (8): 56-63, (Text in Persian).
- Nasri, A. (2013), *Reading image with Erwin Panofsky, Kimiyaye honar Journal*, (6): 7-20, (Text in Persian).
- Nikoei, A., Mazaheri, M. (2017), *Comparison study of the role of politics in Iran's and occupied Palestine territories, Art in two resent centuries, (case study: Jewish Rugs), Goljam journal*, (30): 23-46, (Text in Persian).
- , (1923), *The new and old testament*, London: London royal state.

Url(s)

URL1: http://www.iranjewish.com/essay/Es-say183_31_farsh.htm. accessed: 2018/2/9.

- کدی، نیکی. آر (۱۳۸۱) ایران دوره قاجار و برآمدن رضاخان، ترجمه مهدی حقیقت خواه، تهران: ققنوس.
- نصری، امیر (۱۳۸۹) «رویکرد شمایل نگاری و شمایل شناسی در مطالعات هنری»، رشد آموزش هنر، (۲۳)، ۶۳-۵۶.
- (۱۳۹۳) «خوانش تصویر از دیدگاه اروین پانوفسکی»، کیمیای هنر، (۶) ۲، ۷-۲۰.
- نیکوئی، آزاده؛ مظاهری، مهرانگیز (۱۳۹۵)، «مطالعه تطبیقی نقش سیاست در هنر دوسده اخیر ایران و فلسطین اشغالی»، گلجام، (۳۰)، ۲۳-۴۵.

References

- Afarin, F. (2009), *realism in the Persian painting; Timurid to Qajar eras, Islamic art Journal*, Spring -Summer, 6(12): 53-72, (Text in Persian).
- Baghsheikhi, A. kamrangi, B. Nikoei, M. Baghsheikhi, M. (2020), *Studing and imaginary aspects of case study Kashan carpets (Safavid and Qajar periods), Journal of Art and civilization of the orient*, march, 27(8): 39-5, (Text in Persian).
- Behzadi, M. B. (2009), *Dr Tolozan thesis, Payame Baharestan*, (6), (Text in Persian).
- Chitsaziyan, A. (2009), *Kashan carpets*, Tehran: Sorosh Pub, (Text in Persian).
- Cody, N. R. (2002), *Iran during Qajar era and the rise of Reza Khan*, Translator: M. Haghghatkhah, Gognus pub: Tehran, (Text in Persian).
- Farbod, F. (2009), *The influence of industrial revolution on the Persian textile design at Qajar (From design aspect)*, PHD thesis, Research of Art, Tarbiat Modares University, (Text in Persian).
- Felton, A. (1983), *Jewish carpet*, wood bridge, The Antique collections club.
- Felton, A. (2001), *The review of Jewish carpets, Persian rugs Journal*, (42): 3-5, (Text in Persian).
- Haydari, H., Fallahiyan, A. (2011), *Social development in Kashan's Jewish community during Qajar era, Islamic studies Journal* 42(2), March: 119-148, (Text in Persian).
- Jalali, L. (2006), *Haskalah: The jewish English testament, Journal of Religious studies*, 2(3), spring summer: 49-79, (Text in Persian).
- Karimian, H., Attarzadeh, A. (2012), *The role of industrial revolution in developments of persian's handicrafts, Islamic history research Journal*, 3(11): 99-120, (Text in Persian).
- Keshavarz Afshar, M., Samanian, S. (2008), *Rugs as Icon: Iconographical Analysis of case study: pictorial rug o "Maddona and Jesus Christ" Goljam Journal*, (8): 91-106, (Text in Persian).
- Keshavarz Afshar, M. (2015), *Mechanical revolution of artwork in Qajar era and its impact on persain carpet, Goljam Journal*, spring and summer, (27): 5-21, (Text in Persian).
- Pastor, S. (2006), *The role of Jews in the Art and economy op Persian carpets, Tehran Jewish committee*, (31), Autmn, (Text in Persian).

sion of the work; and also to understand the extent to which the Jewish artists, or Jewish patrons of art, have used their religious and ethnic beliefs and history to create such artworks. And also to ponder on the motivations and concerns of the Jewish people that resulted in the creation of arts that contain Jewish religious and ethnic values, and what could be their purpose. In order to answer these questions, after a thorough study on the historical and social origin of the Jewish Rug of the “Beth Tzedek” Museum, this research has studied the iconography of the rug by relying on description, analysis, and interpretation, to achieve an in depth comprehension of the artwork. This approach, and iconographic study of the subject, provide a binary study – artistic and religious – on similar subjects, and pave the way towards a better understanding of art of carpet in Qajar era.

This rug consists of two plans, each part has several images and symbols. In the bottom plan, a three arched scene is shown with two lions at the bases of the central arch. In the left and right arch, two men are depicted, one is holding a tablet in his left hand and his right hand is pointing upwards, and the other man is wearing a special (ceremonial) costume with a Menorah in his background. In the central arch a view of a mountain is shown and at its bottom, there is a tablet with two guardian angels. In the upper part of the rug at the top of the arch, a crown is depicted and 12 figures are shown around the crown, inside frames, including: Wolf, Gazelle, Lion, Sword, Snake, Grape, Plate, Boat, Branch, Flag, Mule, Trees. A luminous tablet is depicted under the crown. And below a temple is shown with columns and image of two angels (Cherubs) on both sides.

The margins of this rug also narrate separate, episodic imagery of religious Jewish stories, which are interrupted by frames of gazelles and hares and trees and structures.

Analysis of this rug requires the knowledge of epistemological concepts that are reflected in its imagery. First, this rug reveals holy and religious figures in Judaism: Abraham, Joseph, Elijah, Moses and his brother Aaron etc. Second, it reflects the history and sacred events of Abrahamic religions, especially in the episodic imagery on the margins that narrate the most important stories in Judaism, such as: Abraham getting ready to sacrifice Samuel; Joseph being sold to slavery; Moses in everglade, Elijah and his ascension to heaven; Noah’s Ark landing on top of Ararat; the Victory arc and the twelve tribes.

In upper part of the rug, above the arch, a crown is depicted, which is crown of Torah and its manifestation and illumination has appeared in form of RA (Egyptian god of midday sun), which is a direct reference from Kabbalah which teaches that under the illumination of the Torah, three hundred gates appear and the central gate is guarded by two cherubs with a Torah scroll between them, and no one but Messiah can observe this scene. Therefore, all the characters depicted on this rug, in a way, can be different manifestations of Messiah.

Iconography in Judaism, whether actually represented in artworks or in form of traditional images, has been observed on the basis of “prohibition of images” in the Old Testament. This prohibition, which has been expressed in various forms in Jewish holy texts, can be understood as follows: 1) Prohibition of any image in religious rites, regardless of its subject. 2) Prohibition on depiction of God and using the imagery in religious ceremonies as an idol.

History of Art shows that Imagery has played an integral role in men’s religious life and many studies prove that implementation of illustrations has existed in religious rites. This study concludes that appearance of this rug’s illustrations have been adapted and encoded from Jewish religious texts and beliefs, but adjusted or changed in accordance with standards of Qajar era.

Due to explicit prohibition of Iconography in Judaism, there are symbolic hints conveying the history and cultural and structural beliefs of the Jewish people, reflected in the creation of the subject. Icons, like religious texts, convey religious concepts and teachings to the followers of the faith on one hand and on the other, they eternalize the sacred remembrance of the sublime. From this point of view, this rug is an example of a religious icon which, based on iconography of the imagery and the narrative can be a symbolic contribution to Parokhet..

Key words: Qajar era, Iconology, Erwin Panofsky, Pictorial Jewish carpets

Iconological reading of pictorial Jewish carpet at the Beth Tzedec Museum ¹

Azadeh Yaghoubzadeh ²

Mehdi Mohammadzadeh ³

Received: 2022-01-04

Accepted: 2022-04-13

Abstract

Jewish rugs were a group of Qajar pictorial carpets that were created by a combination of Jewish motifs and Persian carpet designs. By using Iconology on structure and content, this research has studied and analyzed one of famous Jewish rugs to find factors affecting the worldview behind its creation. After studying the history of the subject, and detailed description and analysis of the work, the motifs have been interpreted. Iconology is an important theoretical approach in arts and methodology that narrates artworks as reflections of political, social and economic contexts, and hails them as evidence of reality of their era. Erwin Panofsky, an art theorist in imagery, has attempted to implement two methods of Iconography and Iconology in the study of pictorial artworks. This process starts from description of visual elements of the artwork and concludes with the interpretation and analysis of each element and the work as a whole.

This research is qualitative and is based on analytical descriptive methods; and by implementing Panofsky's approach, attempts to present a novel interpretation of the Jewish pictorial carpet woven in 1890 in Kashan, which is being kept at Beth Tzedec Museum in Toronto.

The reasoning behind choosing this particular rug is its uniqueness and presence of symbols and signs of Jewish religion with motifs and design of Qajar era carpets. Jewish rugs are a subgroup of Persian carpets in Qajar era, which showcase the ethnic tastes, wishes and feelings of a people, through the artistic features, motifs and colors. Therefore, in order to understand these icons; we first need to have an understanding of their historical and cultural source. Since the creation and popularity of these works, was due to their cultural and ethnic values, they were created by a combination of religious motifs with designs and motifs of Persian carpets. On the other hand, by emigration of Jews from all over the world to the occupied Palestine, the life experiences of Jews from Iran and other countries famous for their rugs, and Jewish Union Schools, helped the establishment of art workshops that provided an environment suitable for production of cultural illustration for the new Jewish community.

The main focus of this research is to find out how helpful Panofsky's iconographic approach is in the comprehen-

1. DOI: 10.22051/JJH.2022.39049.1740

2- Assistant professor, Faculty of Carpet, Tabriz Islamic Art University, Tabriz, Iran, Corresponding Author.

Email: a.yaghoubzadeh@tabriziau.ac.ir

3- Professor, Faculty of Visual Arts, Tabriz Islamic Art University, Tabriz, Iran

Email: m.mohammadzadeh@tabriziau.ac.ir